

4. W § 29:

- 1) w ust. 1 skreśla się wyrazy „nie podlegają podziałowi fundusze, o których mowa w ust. 5”,
- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzkim funduszem dysponuje właściwy wojewódzki lub równorzędny miejski komitet SFOS zgodnie z postanowieniem regulaminu uchwalonego przez Radę Główną w porozumieniu z prezydium

odpowiedniej wojewódzkiej lub równorzędnej miejskiej rady narodowej. Kwoty przypadające z tego funduszu na poszczególne cele przekazywane są przez biuro Rady Głównej na podstawie uchwały właściwego wojewódzkiego lub równorzędnego miejskiego komitetu SFOS.”,

- 3) skreśla się ust. 5.
5. Skreśla się § 30.

389

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 5 listopada 1962 r.

w sprawie wytycznych co do wprowadzenia obniżek opłaty rocznej za użytkowanie i wieczyste użytkowanie terenów w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz § 8 ust. 3 uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 47, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu mowa jest o uchwałę bez bliższego określenia, rozumie się przez to uchwałę nr 105 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 47, poz. 221).

§ 2. Przy wprowadzaniu obniżek za użytkowanie i wieczyste użytkowanie terenów na podstawie § 8 ust. 2 i ust. 4 uchwały prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) powinny kierować się wytycznymi zawartymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 3. Obniżki opłaty rocznej za użytkowanie terenu przez organizacje społeczne (w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach — Dz. U. Nr 32, poz. 159) należy stosować do:

- 1) organizacji politycznych i związków zawodowych — w maksymalnych granicach,
- 2) organizacji spółdzielczych — w granicach określonych w § 8 ust. 2 uchwały, w zależności od gospodarczej potrzeby aktywizacji rodzaju działalności prowadzonej przez określone spółdzielnie na danym terenie; obniżki powinny być stosowane w szczególności do organizacji spółdzielczych, których zadaniem jest świadczenie usług na rzecz ludności.

§ 4. Do spółdzielni mieszkaniowych (lokatorskich) należy stosować obniżkę opłat rocznych za wieczyste użytkowanie terenów w maksymalnych granicach.

§ 5. 1. Na obszarach wymienionych w § 8 ust. 2 uchwały wprowadzenie w stosunku do innych osób prawnych niż wymienione w §§ 3 i 4 niniejszego zarządzenia obniżki opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie terenu należy oprzeć na ocenie znaczenia gospodarczego i społecznego działalności tej kategorii osób prawnych dla ogólnej aktywizacji i zaspokojenia potrzeb ludności danego terenu.

2. Wprowadzenie obniżek opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie terenu w stosunku do osób fizycznych (na obszarach wymienionych w ust. 1) powinno objąć następujące kategorie tych osób:

- 1) żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, żołnierzy wchodzących w skład Odrodzonego Wojska Polskiego w okresie przed 9 maja 1945 r., uczestników kampanii wrześniowej 1939 r., żołnierzy polskich formacji przy armiach sojuszniczych z okresu od września 1939 r. do

9 maja 1945 r., żołnierzy armii radzieckiej z okresu od 22 czerwca 1941 r. do 9 maja 1945 r. posiadających obywatelstwo polskie, uczestników walk partyzanckich z Niemcami oraz ich sprzymierzeńcami, o ile nie występowali przeciwko Polsce Demokratycznej, a wchodzili w skład Gwardii Ludowej, Armii Ludowej, Armii Krajowej, Batalionów Chłopskich, Polskiej Armii Ludowej i Korpusu Bezpieczeństwa, członków partyzantek radzieckich i jugosłowiańskich posiadających obywatelstwo polskie, a także w stosunku do więźniów politycznych z okresu od września 1939 r. do 9 maja 1945 r. oraz wdów i sierot po wymienionych żołnierzach, uczestnikach walk partyzanckich i więźniach politycznych,

- 2) inne osoby fizyczne w przypadkach, gdy obniżka uzasadniona jest warunkami ekonomicznymi zamieszkałej na danym terenie ludności pracującej (pracowników fizycznych i umysłowych) i warunkami materialnymi nabywcy,
- 3) w miejscowościach liczących poniżej 10.000 mieszkańców (z wyjątkiem miejscowości uzdrowiskowych i wczasowych) — wieczystych użytkowników terenu, których źródłem utrzymania jest praca najemna (fizyczna lub umysłowa).

§ 6. Obniżki opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie działek przydomowych odpowiadających obowiązującym normatywom (§ 8 ust. 4 uchwały) należy wprowadzić w stosunku do osób fizycznych wymienionych w § 5 ust. 2 niniejszego zarządzenia.

§ 7. 1. Organy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla, wydając na podstawie § 9 uchwały decyzje o obniżeniu opłaty za wieczyste użytkowanie terenu osobom prawnym lub osobom fizycznym, powinny w decyzjach tych wskazać na indywidualny charakter obniżki przyznanej wyłącznie określoneму wieczystemu użytkownikowi.

2. Jeżeli prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wprowadzi obniżkę opłat przez ustalenie minimalnej i maksymalnej granicy obniżki, organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej wymieniony w ust. 1, ustalając w tych granicach obniżkę dla poszczególnych osób prawnych i fizycznych, weźmie pod uwagę znaczenie gospodarcze i możliwości płatnicze osoby prawnej oraz sytuację materialną osoby fizycznej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 listopada 1962 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. J. Goryński